

Ваше Височество!

Ослонени на безчисленнитѣ Милости, съ крѣто обси́пва възлюбленниѣ нашъ Монархъ своитѣ подданици, въ свояѣ великѣ и славенѣ ферманѣ отъ 30-и Ноемврий миналата година, въ който ферманѣ Негово Императорско Величество прогласява съвършенното изравнение на подданицитѣ си въ всичкитѣ права и длѣжности на държавата, ний най-покорно молимъ да обърнете отеческия си погледъ къмъ следующитѣ двѣ точки, чрѣзъ които, мислимъ, ще може да се тури въ дѣйствиѣ най-успѣшно и най-сигурно Височайшата Императорска Воля.

1) Общото наше желание е: Да са приеме българския езикъ за официаленъ подиръ турския въ всичкитѣ клонове на управлението, колкото се касае до правителственитѣ дѣйствиа къмъ българското население; защото непознанието на турския езикъ дава често причини на много недоразумения, препирни и разпри въ сношенията на българитѣ съ мѣстнитѣ власти. Най-напрѣдъ, ний българитѣ, не проумяваме царскитѣ закони и заповѣдитѣ, които прѣпорѣчватъ изпълнението на първитѣ. Освѣнъ това, повечето отъ българскитѣ ази въ управителнитѣ и сѣдебнитѣ сѣвѣти като не познаватъ турскияѣ языкъ, не могатъ да слѣдватъ рѣшенията, които се извършватъ въ междиситѣ. Това сж нѣща, които сж били причина на злоупотрѣблениа въ всичкитѣ клоновѣ на Администрацията.

2) Царското правителство, като се грижи непрѣстанно за благоденствието на подданицитѣ си, мислимъ че, за да бждемъ свързани по-яко съ интереситѣ на царщината, добрѣ ще е: да се допустне и на българитѣ да бждатъ съучастници въ административнитѣ, гражданскитѣ и военнитѣ служби на държавата. Равенството, което се провъзгласява въ високия царски ферманѣ, за насъ е равенство само тогасъ, когато и християнинѣтъ българинѣ се види обдаренъ съ милостѣта да бжде приетъ въ военна и гражданска служба. Като и ний, българитѣ, сме чада на общото отечество и царско правителство, желаемъ да сподѣлимъ трудноститѣ на нашитѣ събратия мюсюлмани въ защита на Империята отъ злонамѣренитѣ неприятели на държавата, които възбуждатъ негодованието на нашия народъ, по причина, че не сме удостоени въ своята длѣжностъ да бждемъ защитници на славата и честѣта на Османската империя, подъ Владичеството на Н. И. В. Султанъ Абдулъ Азисъ, комуто Богъ да подари дълги и щастливи дни! Дай Боже!

Впрочемъ, Ваше Височество, като изразяваме най-смирено сърдечнитѣ си горѣизложени желаниа, оставаме и на благого ваше разположение, като се надѣваме, че не ще ни лишите, въ честитото си Везируване отъ тази царска милостъ; сме вѣрни и покорни раби на Ваше Височество

Ний, Българитѣ, жители на Слив. град. население.

Сливенъ, 3 януарий 1876.